

fordi man i og for sig har noget imod at udbetale Lønnen maanedsviis, man er mod Bestemmelsen, men fordi man vil sikre sig mod en Vilkaarlighed eller et Kontraktbrud fra Tyendets Side. I min Argumentation gjorde jeg gældende, at den Sikkerhed, Husbonden vilde have ved at tilbageholde 1 Maanedsviis Løn, er saa lille, at det i Virkeligheden ikke betyder noget, hvis Tyendet vil bryde sin Kontrakt paa et for Husbonden ubejlignligt Tidspunkt. Hvis Halvdelen af Lønnen indsættes paa en Sparekassebog, som beror enten hos Husbonden eller i Sparekassen til Sikkerhed for Husbonden, hvis Tyendet ulovligt skulde bryde sin Kontrakt, vil jeg altsaa være med her (*Sabroe*: Det vilde være at umyndiggøre Tyendet!). Nej, det er det ikke. Naar Tyendet faar Halvdelen af sin Løn udbetalt til sine Fornødenheder i Løbet af Halvaaret, forekommer det mig, at det er en Maade, hvorpaa man kan lære Tyendet god Økonomi. Det ærede Medlem gjorde gældende, at det ikke var heldigt, at Tyendet faar for mange Penge ved Skiftetid, thi naar de faa mange Penge paa een Gang, lade de dem rulle. Det tror jeg ikke. Ifølge min Erfaring er Tyendet meget mere tilbøjeligt til at lade Smaapenge rulle. Hvis de faa 10 Kr. i Lønnen, naar de skulle ud, hænder det ofte, at de ikke komme hjem med ret mange, men det Tyende, der lader saa meget som muligt af Lønnen staa til Skiftetid, hører til dem, der holde paa Pengene. Jeg har endog gjort den Erfaring, at et saadant Tyende ikke en Gang vil have Lønnen udbetalt til Skiftedag, men har bedt mig beholde den, indtil jeg en Dag kommer til Byen og kan sætte den i Sparekassen. Det er det gode Tyende, der holder sammen paa Lønnen, og det skulle vi støtte. Jeg tror, at det netop er i Tyendets velforstaaede Interesse, at Lønnen ikke udbetales maanedsviis, og paa dette Omraade vejer min Erfaring vel nok lige saa meget eller rettere sagt nok saa meget som de Teorier, det ærede Medlem har dannet sig herom.

Saa fremkom det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds med en efter min Mening mærkelig Ytring. Jeg udtalte, at en Karl maaske ofte ikke vilde bruge det Vaskestel, som omtales i Bestemmelsen angaaende Boligforholdene. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har set, hvordan en Karl kan se ud, naar han kommer fra et Dampværksværk eller en Høstmaskine eller fra at have kørt Gødning eller drænet Grøfter. Men hvis han ved, hvordan en Karl ved en saadan Lejlighed kan være

smurt til, vil jeg spørge det ærede Medlem, hvordan han tror, et saadant Vaskestel vil tage sig ud, naar Karlen skal vaske sig der i en Kande Vand — thi det er vel Meningen, at der skal være et Vaskestel paa hvert Kammer, og ikke, at der skal være et for hver Karl —, det kan man imidlertid nærmere drøfte. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at det Sæt Vand, Karlen der vasker sig i, vil komme til at se slemt ud, og om Karlen bliver ren, er et andet Spørgsmaal. Nej, jeg skal sige det ærede Medlem, hvorledes det gaar til i Praksis. Jeg har i mange Aar, ogsaa efter at jeg er bleven Principal, arbejdet med baade ved Maskinbrug og Jordarbejdet, men jeg gaar ikke efter Arbejdet ind i mit Sovekammer og vasker mig i Vaskestellet, jeg tager en Spand Vand og vasker mig i den. Det ærede Medlem synes at tro, at der kun er een Spand paa Gaarden, nemlig den, der malkes i. Nej, det er ikke! Malkespanden, Karlen vasker sig i, Malkespandene ere vaskede rene og ligge oppe i Rækket med Bunden i Vejret for at rinde tørre, men der er andre Spande: Svinespande, Kalvespande, Vaske-spande og mange andre Slags Spande. En af dem tager Karlen, og saa smøger han sine Skjortærmer op, blotter sin Hals og giver sig en ordentlig Omgang, og hvis Pumpen er i Nærheden, sætter han Hovedet under Tuden og giver et Slag med Pumpestangen. Det ærede Medlems Teori kan se køn ud og være god, naar det drejer sig om et københavnsk Pigekammer; men den er ikke praktisk, naar det drejer sig om et Karlekammer paa Landet. (*Sabroe*: Sikken et Griseri!). Sikken et Griseri, siger det ærede Medlem. Jeg vil hævde, at det er ingenlunde Griseri, men tværtimod Renlighed, og jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at det vedkommer aldeles ikke Smørret. Dette med Hensyn til Smørret skal jeg ikke komme ind paa, eftersom det er besvaret af flere ærede Medlemmer, men jeg maa dog sige, at det var en ret mærkelig Anledning, det ærede Medlem tog til at fremsætte denne Udtalelse.

Af det samme ærede Medlem blev der sagt, hvorfor de Herrer Medlemmer fra Fredensborg (Johan Knudsen) og Faaborg (R. Christiansen) ikke undte Tyendet de henholdsvis 3 og 6 Dages Sommerferie, der vilde forhindre dem i at gaa til de daarlige Fornøjelser, som Smaafærierne give dem Adgang til. Grunden er ikke den, at vi ikke undte Tyendet en saadan Ferie. Det hænder tidt, at et Tyende, som har sit Hjem langt borte, faar flere, om ikke 6, saa maaske 4 Dages Ferie. Det er ikke sket saa sjældent